"मीठे बच्चे– तिमी सबै मनुष्यहरूको कल्याणकारी हौ, तिमीले धेरैको कल्याण गर्नु छ, अशरीरी बन्ने अभ्यासको साथ-साथै सेवा पनि अवश्य गर्नुपर्छ।"

प्रश्नः– कुन एक कुरामा बाबा पनि ड्रामाको भावी भनेर चुप हुनुहुन्छ?

उत्तरः– प्यारा बच्चाहरू! जसले धेरै समयसम्म बाबाको पालना लिएर फेरि मायाको वश हुन्छन्। विवाह गरेर कहाँबाट कहाँ पुग्छन्। आश्चर्यवत् भागन्ती हुन्छन्। बाबा ड्रामाको भावी भनेर चुप हुनुहुन्छ। बाबालाई थाहा छ– यस्तो विघ्न पनि यज्ञमा पर्छ। बाबालाई चिन्ता रहन्छ– बच्चाहरू कहीँ कसैको नाम-रूपमा नफँसून्। मायाले धेरै विघ्न पार्छ त्यसैले बाबाले राय दिनुहुन्छ– प्यारा बच्चाहरू! तिमी मायासँग नडराऊ बाबाको यादद्वारा विजयी बन।

ओम् शान्ति। प्यारा बच्चाहरूलाई थाहा छ– हामी बाबा र दादाको सामुन्ने बसेका छौं। हरेक कुरा नयाँ छ, याद गर्नुपर्छ श्रीमत अनुसार एकै बाबालाई। बाबाले श्रीमत दिनुहुन्छ दादाको तनद्वारा। घरी-घरी बच्चाहरूलाई सावधानी मिल्छ, मनमनाभव अर्थात् बाबालाई याद गर। यी दादालाई याद गर्नु छैन। दादाको आत्माले पनि बाबालाई याद गर्छ त्यसैले तिमीले पनि याद गर्नुपर्छ। तिमी अशरीरी हौ, म पनि अशरीरी हुँ, केवल तिमीलाई यस तनद्वारा पढाइरहेको छु। यिनी कुनै सर्वशक्तिमान् होइनन्। सर्वशक्तिमान् एकै बाबा हुनुहुन्छ। बन्न त तिमी विश्वको मालिक बन्छौ तर तिमीलाई सर्वशक्तिमान् भनिदैन। सर्वशक्तिमान्द्वारा तिमीले रावणमाथि विजय पाएर फेरि आफ्नो राज्य पद लिन्छौ। बाबाको आदेश छ– म तिम्रो पितालाई याद गर। तिमीले वृक्षको आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्यलाई बुझिसकेका छौ। अहिले तिमी कति समझदार बनेका छौ अर्थात् बुद्धिमा ज्ञान छ। यस ज्ञानद्वारा तिमीलाई धेरै उच्च पद मिल्छ। नरबाट नारायण बन्छौ। यो राजयोगको पढाइ हो। कल्प पहिला पनि तिमीले यो पढाइ पढेका थियौ। लक्ष्य-उद्देश्य सामुन्ने छ फेरि जसले जति पुरुषार्थ गर्छ। पुरुषार्थ धेरै गर्नुपर्छ, छ पनि धेरै सहज। आफ्नो घरलाई चिन्नु, यो कुनै मुश्किल छैन। म आत्मा अशरीरी हुँ। शान्तिधाममा रहन्छु। वहाँ मनको शान्ति आदि भनिँदैन। मनको शान्ति, वास्तवमा यो शब्द भन्नु पनि गलत हो। मन त घोडा हो। आत्माको साथमा शरीर भएसम्म मन शान्त हुन सक्दैन। कर्म त गर्नै पर्छ। अल्पकालको शान्ति त रातको निद्रामा हुन्छ। आत्माले कर्मेन्द्रियहरूद्वारा काम गर्दा-गर्दा थाक्छ अनि अशरीरी हुन्छ। आत्माले भन्छ मलाई निद्रा लाग्यो। म थाकेको छु। आत्मा अशरीरी हुन्छ। अहिले बाबालाई याद गर्नुपर्छ अनि विकर्म विनाश हुन्छ। सुतेर कुनै विकर्म विनाश हुँदैन। यसमा त बाबालाई याद गर्ने पुरुषार्थ आवश्यक पर्छ, जुन पुरुषार्थ धेरै आवश्यक छ। घरी-घरी बाबाले भन्नुहुन्छ– मलाई याद गर। जति जसले सेवा गर्छ, आफ्नै प्रजा बनाउँछ। धेरै भन्दा धेरै प्रजा बनाउनु पर्छ, धेरैको कल्याणकारी बन्नु छ। तिमी सबै मनुष्यहरूको कल्याणकारी हौ। रावण राज्यमा कसैले कसैको कल्याण गर्दैन। मनुष्यले जब दान-पुण्य गर्छन्, सम्झन्छन्– मैले राम्रो कर्म गर्छु। जसरी तिमीले भन्छौ– यस लडाईंबाट वैकुण्ठको द्वार खुल्छ। यो धेरै राम्रो लडाईं हो। तिमी ब्राह्मण अहिले ज्ञानी आत्मा बनेका छौ। जसमा ५ विकार प्रवेश छन्, उनीहरू कसरी देवता बन्छन्। नरबाट नारायण बन्नको लागि राम्रो मेहनत हुनुपर्छ। बेहदको पुरुषार्थ गर्नुपर्छ।

यस्तो उच्च पद बाबाले बाहेक अरू कसैले प्राप्त गराउन सक्दैन। कसैले राजयोग सिकाउन सक्दैन। तिमीले लक्ष्मी-नारायणको जीवनी पनि जानेका छौ। उनीहरूले यो राज्य कसरी लिए? कहाँबाट लिए? कसलाई जिते? तिमीले सबैलाई सम्झाउँछौ, अहिले राजयोग सिकेर हामी लक्ष्मी-नारायण जस्तो बनिरहेका छौं। स्वयं भगवान्ले नरबाट नारायण बन्ने पढाइ पढाउनुहुन्छ। त्यसैले तिमी बच्चाहरूलाई नशा हुनुपर्छ।

बाबाले सम्झाउनु भएको छ– यो ब्राह्मण धर्म परमपिता परमात्माले नै स्थापना गर्नुहुन्छ। तर ब्राह्मण धर्म कहाँ हुन्छ? के सत्ययुगमा? होइन। वास्तवमा यहाँ हुन्छ। प्रजापिता पनि यहाँ हुन्छन्। बाबाले ब्राह्मण धर्म स्थापन गर्नुभयो र ब्रह्मा मुख वंशावली रच्नुभयो। स्वयं भन्नुहुन्छ– म धेरै जन्मको अन्त्यमा साधारण मनुष्य तनमा प्रवेश गर्छु। उनीहरूले आफ्नो जन्मलाई जान्दैनन्। भन्दछन्– ब्रह्मालाई यहाँ किन राखिएको हो? अरे, प्रजापिता त यहाँ हुनुपर्छ। सम्झन्छन्– सूक्ष्मवतनवासी देवता यहाँ कसरी हुन सक्छन्! प्रजापिता ब्रह्माको ८४ जन्मको रहस्य बाबाले बसेर सम्झाउनुहुन्छ। यो हो अन्तिम जन्म, यसैमा आउनु पर्छ। जो आदिमा हुन्छ, ऊ नै अन्त्यमा हुन्छ। यो सबै रहस्य बाबाले नै सम्झाउनुहुन्छ। यी चित्र पनि शिवबाबाले दिव्य दृष्टिद्वारा बनाउन लगाउनु भएको हो। बाबाले निर्देशन दिनुहुन्छ– कल्प ५ हजार वर्षको हो, यो सिद्ध गरेर बताउनु पर्छ। यो स्वर्ग-नर्कको चित्र बाबाले बनाउन लगाउनु भएको हो। गीतामा यो कहाँ लेखिएको छ र– परमपिता परमात्माले पढाउनु भएको हो। हेर सम्झाउन कति मेहनत लाग्छ। दिन-प्रतिदिन ज्ञान मिलिरहन्छ। जसले कल्प पहिला जतिबेला सम्झाउनुभयो, त्यसैबेला अहिले पनि सम्झाउनुहुन्छ। म आत्मामा जुन पार्ट निश्चित भएको छ, त्यो दोहोरिन्छ। यो कुरा त तिमीले बुझेका छौ– यो पतित दुनियाँ हो। सबैको अन्तिम जन्म हो। अब नाटक पूरा हुन्छ। नत्र सत्ययुगदेखि दैवी धर्म कसरी स्थापना हुन्छ? सत्ययुगमा हुन्छ एक अद्वैत देवी-देवता धर्म। यतिबेला तिम्रो हो ब्राह्मण धर्म। विराट् रूपको रहस्य पनि सम्झाइएको छ। ब्राह्मण अर्थात् टुपी, फेरि ब्राह्मण नै देवता बन्छन्। मनुष्यलाई यो थाहा छैन– शिवबाबाले ब्राह्मण धर्म रच्नुहुन्छ। अहिले तिमी सरुवा हुन्छौ। शूद्रबाट ब्राह्मण, तलबाट आकाशमा जान्छौ। आत्माहरू अब घर जानु छ।

मनुष्य देवीहरूको मन्दिरमा जान्छन् तर यो जान्दैनन्– जगत् अम्बा को हुन्? उनी पनि ब्राह्मणी हुन्। तिमी पनि ब्राह्मणी हौ। जगत् अम्बा र जगत् पिता पनि हुनुहुन्छ, जो जसको पुजारी हुन्छ उनैको मन्दिर बनाउँछ। जगत् अम्बा को हुन् भन्ने केही पनि ज्ञान छैन। उनी हुन् ज्ञान ज्ञानेश्वरी, जो फेरि राज-राजेश्वरी बन्छिन्। देवीहरूको धेरै पूजा हुन्छ। सत्ययुगमा हुन्छन् लक्ष्मी-नारायण, त्रेतामा हुन्छन् राम-सीता। बाँकी सबै यतिबेलाका चित्र हुन्। धेरै मूर्ति छन्, धेरै मन्दिर बनाएका छन्। तिमीलाई थाहा छ– ब्रह्मा-सरस्वती ब्राह्मण र ब्राह्मणीहरू हुन्। लक्ष्मीलाई ब्राह्मणी भनिदैन, उनी देवी हुन्। ब्राह्मणी हुँदा सबै मनोकामना पूर्ण गर्छिन्, २१ जन्मको लागि। लक्ष्मी बनेपछि स्तर कम हुन्छ। अहिले तिमी ईश्वरको सन्तान छौ। तिम्रो स्तर उच्च छ। यी कुरालाई कुनै मनुष्यले बुझ्न सक्दैनन्। तिमी हौ ब्राह्मण कुलभूषण। अहिले तिमी ईश्वरको बनेका छौ फेरि देवता कुलमा जान्छौ। यो संगमयुग कल्याणकारी छ। बाबाले विश्वलाई स्वर्ग

बनाउनुहुन्छ। यहाँ नै प्राचीन स्वर्ग थियो, तर कसैको बुद्धिमा बस्दैन। तिमीहरूलाई हामी स्वर्गको मालिक थियौं, यो थाहा भए त खुशी हुने थियो। कोही मऱ्यो भने भन्छन् स्वर्ग गयो। स्वर्ग स्थापना गर्नेवाला बाबाले नै स्वर्ग बनाउनुहुन्छ। मूलवतन त छ नै, त्यसको लागि स्थापना शब्द आउँदैन। स्थापना धर्मको हुन्छ। त्यो आत्माहरूको घर हो जुन यतिबेला खाली हुन्छ, फेरि नम्बरवार सबै जान्छन्। यो कुरा बच्चाहरूको बुद्धिमा बसाल्नु पर्छ, अरूलाई बुझाउनको लागि। धर्म स्थापनाको लागि जति पनि आत्माहरू आउँछन्, उनीहरू फेरि सतो रजो तमोमा आउँछन्। तिमी अब माथि जानुपर्छ। तिम्रो चढ्ती कला हुन्छ। तिमी रूहानी ब्राह्मण मुख वंशावली हौ। ती हुन् कोख वंशावली, दैहिक ब्राह्मण। उनीहरूले जिस्मानी तीर्थ गराउँछन्, कथा सुनाउँछन्। तिमी ब्राह्मण सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य बुझाउनेवाला हौ। दैहिक ब्राह्मण पनि यहाँ आउँछन्, उनीहरूलाई सच्चा ब्राह्मण यी हुन् भन्ने थाहा भएपछि सम्झन्छन्– हामीले झुटो कथा सुनाउँछौं। उनीहरूको पासमा हुन्छ शास्त्र, तिम्रो बुद्धिमा छ ज्ञान। उनीहरूले शास्त्र पढेर सुनाउँछन् तर तिम्रो बुद्धिमा ज्ञान छ, जसरी बाबाको बुद्धिमा छ। बाबा सत्, चित्, आनन्द स्वरूप, बीजरूप हुनुहुन्छ र हुनुहुन्छ पनि निराकार। तिमीले पनि बुद्धिमा ज्ञान धारण गर्नुपर्छ। ज्ञान कठिन छैन, केवल ध्यान दिनुपर्छ। यस्तो पनि होइन कुनै घरबार छोड्नु पर्छ। यो त कुनै कारण बनेकाले हो। मानौं बच्चीले विवाह गर्न चाहन्न, पिताले पिट्छन्। तर सानो भएकाले भाग्न सक्दैनन्। बालिग भए त आएर शरण लिन्थे। गाउँछन्– शरण परें म हजुरको किनकि रावण राज्यमा धेरै दुःखी छन्। फेरि बाबाद्वारा वर्सा पाउँछन्। मानौं कसैलाई पतिले धेरै पिट्छ, सम्झन्छन्– यहाँबाट गएर बाबाको शरण लिऊँ । तर घरबार छोड्नु सानीमाको घर होइन। मेहनत लाग्छ। संन्यासीले पनि संन्यास त गर्छन् तर मित्र-सम्बन्धी कसैलाई बिर्सिदैनन्। कति फर्केर पनि आउँछन्, मेहनत छ। ब्रह्मतत्त्व सँग छिट्टै योग लाग्दैन। तिमीलाई थाहा छ– यहाँ पुरानो दुनियाँ र पुरानो सम्बन्ध छ। देह सहित सबैकुरा छोड्नु पर्छ, त्यसैले तिमीलाई यो पुरानो दुनियाँ सँग वैराग्य आउँछ। पुरानो शरीर सँग पनि तिमीलाई वैराग्य छ। यो हो बेहदको वैराग्य। उनीहरूको हो हदको रजोगुणी वैराग्य। यो हो बेहदको सतोप्रधान वैराग्य। दुनियाँलाई छोड्दैनन्। तिमीले पुरुषार्थ गरिरहेका छौ– पुरानो दुनियाँबाट नयाँ दुनियाँमा जानको लागि। उनीहरूले कहाँ यस्तो सम्झन्छन् र– नयाँ दुनियाँमा गएर सुख भोग्नु छ। यो सुख तिम्रो लागि हो। उनीहरूको हो रजोप्रधान संन्यास। तिम्रो हो सतोप्रधान संन्यास। बच्चाहरू सतोप्रधान बन्नुपर्छ। योगद्वारा विकार भस्म हुन्छ त्यसैले यसलाई योग अग्नि भनिन्छ। याद अग्नि यो शब्दले शोभा दिँदैन। योग अग्नि भनिन्छ, जसद्वारा विकर्म भस्म हुन्छ। छ धेरै सहज कुरा। तर घरी-घरी भन्छन् बाबा मैले बिर्सिन्छु। बाबा भन्नुहुन्छ– प्यारा बच्चाहरू देही-अभिमानी बन। सत्ययुगदेखि त्रेतासम्म तिमी आत्म-अभिमानी रहन्छौ। तिमी आधाकल्प आत्म-अभिमानी, आधाकल्प देह-अभिमानी बनेका छौ। त्यसैले अब आत्म-अभिमानी बन्न मेहनत लाग्छ। सत्ययुगमा सम्झन्छन्– मैले एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छु। सर्पको उदाहरण... यो दृष्टान्त तिम्रो लागि हो। संन्यासीले ज्योति महाज्योतिमा समाहित हुन चाहन्छन्। उनीहरूलाई यो थाहा छैन– हामीले फेरि आएर नयाँ चोला लिनुपर्छ। तिमीलाई थाहा छ– यो बुढो शरीर छोडेर नयाँ लिन्छौं। पुरानो कपडालाई छोड्न मन लाग्छ। कछुवाको उदाहरण पनि तिम्रो लागि हो। कर्म

गर्दा बाबालाई याद गरिराख। बाबा नै सद्गतिदाता हुनुहुन्छ। सद्गति दाता एक शिवबाबा बाहेक अरू कोही छैन। तिमी आत्माहरू शिवबाबाका बच्चा फेरि प्रजापिताका पनि सन्तान हौ। पहिला हुन्छ ब्राह्मण वर्ण फेरि वृक्ष वृद्धि भइरहन्छ। यो भेराइटी धर्मको वृक्ष हो। पहिला देवी-देवता धर्म फेरि इस्लामी, बौद्धि फेरि वृद्धि भइरहन्छ। हाँगाबिँगा निस्किरहन्छन्। नयाँ निस्किन्छन्, उनको महिमा हुन्छ। पछि तागत कम हुँदै जान्छ। तिमी छौ धेरै तागतवाला, जो विश्वको मालिक बन्छौ। वहाँ कुनै मन्त्री आदि हुँदैनन्। राजाको हुकुम चल्छ। द्वापरदेखि मन्त्री हुन्छन्। अहिले त राजा-रानी छैनन्। यो पनि ड्रामा बनेको छ। यहाँ स्वर्ग थियो, अहिले नर्क छ। नर्क पनि पहिला सतोप्रधान फेरि अहिले तमोप्रधान छ, जसलाई रौरव नर्क भनिन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ– मैले कति मेहनत गर्नुपर्छ। कति चिन्ता हुन्छ, कहीँ कुनै बच्चीहरू गुण्डाको हातमा नजाऊन्। दुनियाँ धेरै फोहोरी छ। सेवा केन्द्रमा विकारी मानिस आउँछन्। नाम रूपमा फँस्छन्। यज्ञमा अनेक प्रकारका विघ्न पर्छन्। मायाले पनि विघ्न पार्छ। फेरि धेरै आत्तिन्छन्। तैपनि बाबालाई याद गर्नुपर्छ। युद्धको मैदानमा उभिएर लड्नु पर्छ। डराउनु हुँदैन। धेरैले सम्बन्ध त्यागिदिन्छन्। कति वर्ष बसेर पालना लिए, फेरि विवाह गरेर कता गए। आश्चर्यवत् भागन्ती हुन्छन् फेरि ड्रामाको भावी भनेर चुप लागिन्छ। सेवामा रहनेहरूलाई धेरै खुशी हुन्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:–

१) बाबाको शरणमा आउनको लागि बुद्धिद्वारा बेहदको संन्यास गर्नुपर्छ। पुरानो दुनियाँ र देहलाई बिर्सेर आत्म-अभिमानी रहने मेहनत गर्नुपर्छ।

२) हामी ब्राह्मण सबैको मनोकामना पूर्ण गर्नेवाला हौं, यस नशामा रहनु छ।

वरदान:– लाईट स्वरूपको स्मृतिद्वारा व्यर्थको बोझबाट हल्का हुने तीव्र पुरुषार्थी भव

जो आफ्नो निजी लाईट स्वरूपको स्मृतिमा रहन्छन्, उनीहरूमा व्यर्थलाई समर्थमा परिवर्तन गर्ने शक्ति हुन्छ। उनीहरू व्यर्थ समय, व्यर्थ संगत, व्यर्थ वातावरणलाई सहजै परिवर्तन गरेर डबल लाइट रहन्छन्। साथ-साथै ब्राह्मण परिवारको सम्बन्धमा, सेवाको सम्बन्धमा पनि हल्का रहन्छन्। उनीहरूको सम्बन्ध कुनै पनि पुरानो संस्कार वा संसार सँग रहँदैन। कुनै पनि देहधारी व्यक्ति वा वस्तुतिर उनीहरूको आकर्षण हुन सक्दैन। यस्ता तीव्र पुरुषार्थी बच्चाहरूले सहजै फरिश्तापनको स्थिति प्राप्त गर्छन्।

स्लोगन:– निश्चिन्त बादशाह बन्नको लागि तन-मन-धन प्रभुमा समर्पित गरिदेऊ।